

tion, der er vedlagt resolutionen om den særlige konferencés sammenkaldelse.

Østblokkens repræsentanter deltog meget lidt i forhandlingerne og stemte konsekvent imod alle forslag, idet de principielt indtog det standpunkt, at både en højkommisær og en flygtningekonvention ville være overflødige, hvis man fulgte et af Bielorusland fremsat forslag om at hjemsende alle flygtninge i løbet af 1951. Dette forslag fik kun Østblokkens egne stemmer.

De øvrige delegerede var enige om ønskeligheden af en international ordning af flygtningeproblemerne, men delte sig på spørgsmålet om, hvilke grupper af flygtninge der bør falde ind under henholdsvis højkom-

missærens og flygtningekonventionens områder.

En af England ledet fløj ønskede en så omfattende definition af begrebet flygtninge som muligt, medens en anden fløj under Frankrigs førerskab ønskede afgrænsningen foretaget ved en opregning af kategorier. I et underudvalg, hvor Danmark ikke var repræsenteret, enedes man om et kompromis gående ud på at optage begge definitionsformer i statuten.

Som højkommisær for flygtningene valgte plenarforsamlingen den 14. december 1950 G. J. van Heuven Goedhart, Nederlandene.

XII. Spørgsmål vedrørende ikke-selvstyrende områder.

I. Formynderskabsrådets beretning.

Som første punkt på sin dagsorden behandlede 4. udvalg formynderskabsrådets beretning vedrørende dets 1. og 2. særlige samlinger og dets 6. og 7. ordinære samlinger. Efter at formanden for formynderskabsrådet som indledning havde fremsat en redegørelse, fandt der en lang generaldebat sted dels om mere formelle spørgsmål, navnlig formen for formynderskabsrådets beretning og organisationen af dets arbejde, og dels om forholdene i formynderskabsområderne og disse områders administration; en række kommentarer, henstillinger og forslag blev fremsat.

Som en af de første i generaldebatten holdt den danske repræsentant Hermod Lannung en tale, som bl. a. berørte den betydning, der må tillægges formynderskabsområdenes udvikling i økonomisk henseende, i hvilken forbindelse den indeholdt en henstilling til rådet om at undersøge, i hvor høj grad det vil være muligt at samordne dets egen virksomhed med de tekniske hjælpeprogrammer, der nu står foran deres virkeliggørelse. Han udtalte, at det kun ville være logisk, at sådan teknisk bistand i særlig grad kom til udfoldelse i områder under formynderskab.

Desuden gik talen ret udførligt ind på spørgsmålet om beretningens form og pegede bl. a. på, at den indeholdt for mange gentagelser og ikke gav en tilstrækkelig samlet fremstilling af de enkelte emner. Det fremhævedes, at det ville være rimeligt i betydelig højere grad end hidtil at samle alle elementer vedrørende et bestemt spørgsmål i samme afsnit; dette ville betyde færre gentagelser og gøre det lettere at læse og tilegne sig beretningen.

Talen fik en god modtagelse i udvalget, der besluttede at lade den gengive in extenso til udsendelse til alle delegationer.

Bemærkningerne om teknisk hjælp og bemærkningerne om beretningens form kom i nogen grad til at danne grundlag for 2 resolutioner vedrørende disse spørgsmål (resolution IX og III). Den første resolution blev foreslået af Syrien og Danmark; den anden, der var foreslået af Cuba, blev revideret af et underudvalg, bl. a. under hensyntagen til et dansk ændringsforslag, der tilsigtede en mere præcis formulering.

Der blev fremsat en række resolutionsforslag, hvoraf nogle behandlede i et underudvalg. Efter en meget langvarig drøftelse blev resultatet godkendelsen af 11 resolutions-